

Bruxelles, den 11.4.2018
COM(2018) 174 final

2018/0083 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Den Føderative Republik Brasilien om ændring af aftalen mellem Den Europæiske Union og Den Føderative Republik Brasilien om visumfritagelse for kortvarige ophold for indehavere af almindeligt pas

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Ved forordning (EU) nr. 610/2013 af 26. juni 2013¹ (i det følgende benævnt "ændringen af Schengenrænsekodeksen") blev konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen² (Schengenkonventionen), **forordning (EF) nr. 562/2006**³ (Schengenrænsekodeksen) og forordning (EF) nr. 810/2009⁴ (visumkodeksen) ændret, og bl.a. blev begrebet "kortvarigt ophold" omdefinert for tredjelandstatsborgere i Schengenområdet. Fra den 18. oktober 2013 er den maksimale varighed af det tilladte ophold for tredjelandstatsborgere, der har til hensigt at rejse til Schengenområdet med henblik på kortvarigt ophold — uanset om de er underlagt visumpligt eller er visumfritaget — defineret som "90 dage inden for en periode på 180 dage". I modsætning til den definition, der var gældende indtil den 18. oktober 2013 ("tre måneder i løbet af en seks månedersperiode efter første indrejse"), er den nye definition mere præcis, idet varigheden fastsættes i dage i stedet for måneder. Desuden er udtrykket "efter første indrejse", der gav anledning til mange uklarheder og spørgsmål, blevet slettet fra definitionen.

Ved ændringen af Schengenrænsekodeksen blev alle de nødvendige ændringer indført i Unionens visum- og grænseregler, dvs. Schengenkonventionen, Schengenrænsekodeksen, visumkodeksen og forordning (EF) nr. 539/2001⁵. Begrebet "kortvarigt ophold" er imidlertid også nedfældet i internationale aftaler, der er indgået af Den Europæiske Union. I de visumfritagelsesaftaler, der er indgået med Antigua og Barbuda⁶, Bahamas⁷, Barbados⁸, Brasilien⁹, Mauritius¹⁰, Saint Kitts og Nevis¹¹ samt Seychellerne¹², henvises der stadig til den gamle definition ("tre måneder i løbet af en seks månedersperiode efter første indrejse"¹³) ved definition af varigheden af visumfrit ophold.

Den 16. juli 2014 vedtog Kommissionen en henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om ændring af den aftale om visumfritagelse for kortvarige ophold, der blev indgået mellem Den Europæiske Union og ovennævnte lande¹⁴, som blev vedtaget af Rådet den 9. oktober 2014¹⁵. Formålet var at gennemføre den nye definition af kortvarigt ophold over for disse syv lande som fastsat i ændringen af Schengenrænsekodeksen. Det er desuden mindre kompliceret at kontrollere og beregne varigheden ved hjælp af elektroniske midler, hvis visumfritagelsesaftalernes definition af

¹ EUT L 182 af 29.6.2013, s. 1.

² EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19.

³ EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1.

⁴ EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1.

⁵ EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1.

⁶ EUT L 169 af 30.6.2009, s. 1.

⁷ EUT L 169 af 30.6.2009, s. 23.

⁸ EUT L 169 af 30.6.2009, s. 9.

⁹ Unionen har indgået to aftaler med Brasilien. En aftale for indehavere af almindeligt pas (EUT L 255 af 21.9.2012, s. 4) og en særskilt aftale for indehavere af diplomatpas, tjenestepas eller officielt pas (EUT L 66 af 12.3.2011, s. 2).

¹⁰ EUT L 169 af 30.6.2009, s. 16.

¹¹ EUT L 169 af 30.6.2009, s. 37.

¹² EUT L 169 af 30.6.2009, s. 30.

¹³ Jf. "Formål" og "Opholdets varighed" i aftalerne.

¹⁴ COM(2014) 468 final.

¹⁵ Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger med henblik på ændring af aftalerne om visumfritagelse for kortvarige ophold mellem Den Europæiske Union/Det Europæiske Fællesskab og Antigua og Barbuda, Commonwealth of the Bahamas, Barbados, Den Føderative Republik Brasilien, Republikken Mauritius, Føderationen Saint Kitts og Nevis samt Republikken Seychellerne, vedtaget af Rådet den 9. oktober 2014.

"kortvarigt ophold" udtrykkes i dage i stedet for måneder, hvilket gør aftalerne bedre egnet til centraliserede grænseforvaltningssystemer som f.eks. det foreslåede ind- og udrejsesystem¹⁶.

Efter bemyndigelse fra Rådet indledte Kommissionen forhandlinger med de syv lande (Antigua og Barbuda, Bahamas, Barbados, Brasilien, Mauritius, Saint Kitts og Nevis samt Seychellerne) om ændring af visumfritagelsesaftalerne.

Forhandlingerne med Brasilien blev afsluttet den 31. oktober 2017 med paraferingen af aftalerne om ændring af de to aftaler mellem Den Europæiske Union og Den Føderative Republik Brasilien om visumfritagelse for kortvarige ophold for henholdsvis indehavere af almindeligt pas og indehavere af diplomatpas, tjenstepas eller officielt pas. Parterne er blandt andre tekniske detaljer blevet enige om at vedtage den nye definition af "kortvarigt ophold" (jf. nedenfor), men alle ændringerne er uvæsentlige set fra den rejsendes synspunkt.

Det Forenede Kongeriges og Irlands særlige situation er nævnt i præamblen til aftalerne.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Aftalen mellem Den Europæiske Union og Den Føderative Republik Brasilien om ændring af aftalen mellem Den Europæiske Union og Den Føderative Republik Brasilien om visumfritagelse for kortvarige ophold for indehavere af almindeligt pas (i det følgende benævnt "aftalen") skal godkendes af begge de kontraherende parter efter deres respektive procedurer. For Unionens vedkommende indebærer det rådsafgørelser om undertegnelse og indgåelse af aftalen.

Dette forslag forelægges for Rådet med henblik på bemyndigelse til undertegnelse af aftalen.

Aftalen sikrer retlig sammenhæng og harmonisering blandt medlemsstaterne, idet den anvender den nye definition af "kortvarigt ophold" som fastsat i ændringen af Schengenrænsekodeksen, der giver en klar fortolkning af "kortvarigt ophold".

Forslaget har hjemmel i artikel 77, stk. 2, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) sammenholdt med artikel 218.

Unionen har ikke kompetence til at ændre visumfritagelsesaftaler, der ville forpligte de fire lande, som er associeret i gennemførelsen af Schengenreglerne, herunder den fælles visumpolitik. For at sikre en harmoniseret tilgang og gennemførelse af bestemmelserne om varigheden af det tilladte ophold i Schengenområdet omfatter aftalen en fælleserklæring, hvoraf det fremgår, at det er ønskeligt, at Brasilien på den ene side og Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz på den anden side ændrer deres eksisterende bilaterale visumfritagelsesaftaler.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Forhandlinger om visumfritagelsesaftaler henhører under Unionens enekompetence, jf. artikel 77, stk. 2, litra a), i TEUF.

Hvis en af de kontraherende parter i en international aftale er Den Europæiske Union, kan eventuelle ændringer af en sådan aftale desuden ikke lovligt gennemføres af medlemsstaterne selv. Der kræves derfor handling på EU-plan.

¹⁶ COM(2016) 194 final.

- **Proportionalitetsprincippet**

Nærværende forslag går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå det tilstræbte mål, nemlig ændringen af den eksisterende aftale mellem Den Føderative Republik Brasilien og Den Europæiske Union om visumfritagelse for kortvarige ophold for indehavere af almindeligt pas.

3. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget medfører ingen merudgifter for EU-budgettet.

4. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høringer af interesserede parter**

Den 9. oktober 2014 vedtog Rådet forhandlingsdirektiver, der bemyndiger Kommissionen til at indlede forhandlinger med Brasilien om ændring af aftalen mellem de to parter om visumfritagelse for kortvarige ophold for indehavere af almindeligt pas. Medlemsstaterne blev på møder i Visumgruppen orienteret om, hvordan forhandlingerne skred frem.

5. ANDRE FORHOLD

- **Forhandlingsresultater**

Kommissionen finder, at de mål, Rådet opstillede i sine forhandlingsdirektiver, er nået, og at udkastet til aftale er acceptabelt for Unionen.

Aftalens endelige indhold kan opsummeres således:

a. Opholdets varighed

Aftalen indeholder bestemmelser om visumfritagelse for statsborgere i Den Europæiske Union og statsborgere i Brasilien ved indrejse i den anden kontraherende parts område med henblik på ophold i en periode på højst 90 dage inden for en periode på 180 dage (i stedet for højst tre måneder i løbet af en seks månedersperiode efter første indrejse). Den nye definition anvendes i hele aftalen.

b. Afsluttende bestemmelse – suspension af aftalen (artikel 9, stk. 4)

Aftalens artikel 9, stk. 4, sidste punktum, affattes således: "Den kontraherende part, der suspenderer anvendelsen af denne aftale, underretter omgående den anden kontraherende part, hvis grundene til suspensionen ikke længere består, og hæver suspensionen." Ved at tilføje ordene "og hæver suspensionen" til den nuværende tekst præciseres det i aftalen, at en suspension af visumfritagelsen reelt bliver hævet, såfremt de grunde, der førte til suspensionen, forsvinder. På dette punkt tilpasser ændringen ordlyden af aftalen med Den Føderative Republik Brasilien om visumfritagelse for kortvarige ophold for indehavere af almindeligt pas til alle de visumfritagelsesaftaler, der blev undertegnet af Unionen i 2015 og 2016. Den 14. juni 2016 blev Visumgruppen hørt om denne ændring, og ingen af medlemsstaterne gjorde indsigelse.

c. Fælleserklæringer

Til aftalen er knyttet to fælleserklæringer:

- om fortolkningen af 90 dage inden for en periode på 180 dage
- vedrørende Island, Norge, Schweiz og Liechtenstein.

d. Ikrafttræden

Aftalen træder i kraft den første dag i den 6. måned efter den dato, hvorpå den sidste kontraherende part meddeler den anden, at ratificeringsprocedurerne er afsluttet. Af hensyn til retssikkerheden og for at give rejsende mulighed for at forstå og overholde lovgivningen er det nødvendigt med en tilstrækkelig lang overgangsperiode. Når aftalen er blevet ratificeret, vil seks månedersperioden give rejsende mulighed for at afslutte kortvarige ophold, der stadig udelukkende beregnes i henhold til den gamle definition, inden den nye definition af kortvarigt ophold med en bagudrettet referenceperiode på 180 dage træder i kraft.

Alle andre bestemmelser i den eksisterende aftale mellem Den Europæiske Union og Den Føderative Republik Brasilien om visumfritagelse for kortvarige ophold for indehavere af almindeligt pas berøres ikke af aftalen, herunder det territoriale anvendelsesområde.

6. KONKLUSION

På baggrund af forhandlingsresultaterne foreslår Kommissionen, at Rådet beslutter, at aftalen skal undertegnes på Unionens vegne, og at det bemyndiger Rådets formand til at udpege den eller de personer, der er beføjet til at undertegne aftalen på Unionens vegne.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE**om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Den Føderative Republik Brasilien om ændring af aftalen mellem Den Europæiske Union og Den Føderative Republik Brasilien om visumfritagelse for kortvarige ophold for indehavere af almindeligt pas**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra a), sammenholdt med artikel 218, stk. 5,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 610/2013¹⁷ blev der indført horisontale ændringer i EU's visum- og grænseregler, og et kortvarigt ophold blev defineret som højst 90 dage inden for en periode på 180 dage.
- (2) Denne nye definition bør indlemmes i aftalen mellem Den Europæiske Union og Den Føderative Republik Brasilien om visumfritagelse for kortvarige ophold for indehavere af almindeligt pas i lyset af harmoniseringen af Unionens ordning for visum til kortvarigt ophold.
- (3) Den 9. oktober 2014 bemyndigede Rådet Kommissionen til at indlede forhandlinger om en aftale mellem Den Europæiske Union og Den Føderative Republik Brasilien om ændring af aftalen mellem Den Europæiske Union og Den Føderative Republik Brasilien om visumfritagelse for kortvarige ophold for indehavere af almindeligt pas ("aftalen"). Forhandlingerne med Brasilien blev afsluttet med paraferingen af aftalen den 31. oktober 2017.
- (4) Denne afgørelse udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF¹⁸; Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (5) Denne afgørelse udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF¹⁹; Irland deltager derfor ikke i

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 610/2013 af 26. juni 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks), konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen, Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 og (EF) nr. 539/2001 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 og (EF) nr. 810/2009 (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 1).

¹⁸ Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

¹⁹ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

- (6) Aftalen bør undertegnes, og de erklæringer, der er knyttet til aftalen, bør godkendes på Unionens vegne —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Undertegnelsen af aftalen mellem Den Europæiske Union og Den Føderative Republik Brasilien om ændring af aftalen mellem Den Europæiske Union og Den Føderative Republik Brasilien om visumfritagelse for kortvarige ophold for indehavere af almindeligt pas ("aftalen") godkendes på vegne af Unionen med forbehold af aftalens indgåelse.

Teksten til den aftale, der skal undertegnes, er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

De erklæringer, der er knyttet til denne afgørelse, godkendes på Unionens vegne.

Artikel 3

Generalsekretariatet for Rådet udarbejder det relevante fuldmagtsinstrument til undertegnelse af aftalen, med forbehold af dens indgåelse, til den eller de personer, der er udpeget af forhandleren af aftalen.

Artikel 4

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*